

20 de setembre

Diumenge 25 de setembre

Què en trauré, Senyor, de voler ser més del que sóc? De què servirà, Senyor voler ser menys del que sóc? Perquè no reconèixer els teus dons enlloc d'amagar-los? Per a què servirà als germans no ser jo mateix amb els dons rebuts i amb els meus defectes constantment combatuts?

Senyor, és perjudicial per mi i pels germans voler més del que sóc; però potser encara ho és més, per mi i els germans, enterrar els dons que tots tenim com persones humanes i els especials propis de cadascú i deixar-los inactius.

Senyor Jesús, la humilitat verdadera és acceptar, és reconèixer que tenim dons, sigui només un, siguin cinc o siguin deu, i que no els tenim per a nostre profit exclusiu sinó perquè els altres en participin. I també acceptar i reconèixer que tenim limitacions, inconvenients, defectes i que aquests ni poden significar inacció per la nostra part ni patiment per part dels germans.

Senyor, és legítim, i d'obligació, l'esforç per ser més persona, millor dona o més home, saber més, fins i tot tenir més si és per donar-ho als germans, per ser més útil, per servir-los millor.

Esperi d'humilitat, ensenya'ns la veritable humilitat, com la de Maria, reconeixent els dons que havia rebut i posant-los al servei del seu poble i de la seva cosina.